

Наконецъ, за да ся избави отъ таѫж мѧкъ, коѫто му производилъ съна-тъ, той свыкалъ всички-тъ учены мѫжю отъ господарство-то си, а особенно сънотолкователи-тъ и вѣлх-вы-тъ, на които занятіе-то было да проричатъ бѫдѫще-то. Всички казували, че, като не знаѭтъ, какво е съновидѣ-ніе-то, не могѫтъ да го истолкуватъ. Но царя-тъ искалъ непрѣмѣнно, да му раскажатъ и да му истолкуватъ съна-тъ, когото той самъ заборавилъ. Той задавалъ страхъ, че ще да избѣе онъ, които не отгадаѭтъ съна-тъ му, и ще разори кѫщи-тъ имъ. Напразно му прѣставлявали, че това надминува всички-тъ силы на человѣческия умъ; царя-тъ заповѣдалъ да избѣյтъ всички-тъ учены мѫжю въ царство-то си, зачтото не могли да изяснятъ онъ, което той самъ не знаѧлъ.

Въ число-то на тия несчастни, които трѣбвало да погиѭтъ отъ това неправедно повелѣніе, былъ и св. Даніилъ, и другари-тъ му, като человѣцы, които ся занимавали съ науки. Никой отъ нихъ не знаѧлъ, какво става у царя. Кога ся научили, въ каквѫ опасность ся намира живота-тъ имъ, Даніилъ отишълъ до оия чиновникъ, комуто было поръчано да приведе въ исполненіе царскѫ-тѫ заповѣдь. Ариохъ (така было имѧ-то на тоя чиновникъ) му рассказалъ причинѫ-тѫ, по коѫто ся разгнѣвалъ Новуходоносоръ на всички-тъ учены. Даніилъ, пъленъ отъ найживѣ надежда на Всевышняго Бога, Който му былъ покровителъ во всичкия му животъ, просилъ да го прѣставятъ прѣдъ царя. Той молилъ царя да отложи наказаніе-то на всички-тъ осуждены, доклѣ той научи съна-тъ и истолкува значеніе-то му. Царя-тъ ся согласилъ да отложи наказаніе-то до времія. Даніилъ повыкалъ при себе другари-тъ си: Аナンії, Азарії и Мисаила, рассказалъ имъ, что иска царя-тъ, и просилъ да ся молятъ Богу наедно съ него, да благоволи да имъ открые Той тайнѫ-тѫ, за спасеніе-то на толко съ невинни человѣцы. Тіи хванжли да ся молятъ всички наедно съ голѣмо усердіе. Господъ имъ чулъ